

Parlamentul României
Camera Deputaților

Informare

Reuniunea președinților comisiilor pentru Finanțe și buget din parlamentele statelor membre ale UE

APROBAT

la ședința Biroului permanent al
Camerei Deputaților

Madrid, 15 aprilie 2010

În data de 4.06.2010
Nr. 733

În data de 15 martie 2010 s-a desfășurat la Madrid reuniunea președinților comisiilor pentru finanțe și buget din parlamentele statelor membre ale UE, la care au participat reprezentanți din partea majorității statelor membre, precum și reprezentanți ai țărilor candidate la integrare europeană. Programul conferinței a cuprins prezentări și discuții libere cu privire la dezvoltarea strategiei comune europene pentru relansarea economică.

Deschiderea lucrărilor a fost făcută de vicepreședintele Guvernului spaniol și ministru al economiei și trezoreriei, doamna Elena Salgado Mendey, urmată de domnul Francisco Javier Ariztegui Yanez, vice guvernator al Băncii Spaniei, care a expus tema: Sistemul bancar și fondul de restructurare bancară - reformă și proces de recapitalizare.

În cea de a doua parte a reuniunii, domnul Julio Segura Sanchez, președintele Comisiei Naționale de Echitate a Pieței, a prezentat un punct de vedere asupra finanțelor publice, în contextul crizei actuale.

Doamna Elena Salgado Mendey, în deschiderea reuniunii, s-a referit la Tratatul de la Lisabona, considerând că intrarea acestuia în vigoare a produs multe schimbări, președinția Spaniolă a UE promovând în acest sens o serie de măsuri, printre care un pachet de stimulare a relansării europene care să obțină girul instituțiilor europene și al statelor membre ale UE. Mesajul președinției spaniole este acela că în acest

moment nu mai are sens să discutăm despre criză, ci despre ceea ce putem învăța din actuala criză, precum și despre soluțiile de ieșire din criză, având în vedere faptul că scara schimbărilor este mai mare ca oricând. Iată de ce definirea unei strategii comune europene pentru relansarea economică trebuie să constituie o preocupare prioritară a tuturor actorilor europeni. Doamna Mendey s-a referit și la contextul global, apreciind ritmul de creștere economică al Chinei care se va apropia de 11% din PIB în anul curent, precum și creșterea economică în Asia cu circa 8%, pe fondul creșterii cererii interne. Pe de altă parte, țările cu economii avansate vor avea în acest an un ritm de creștere mai ponderat, sub 3%, în timp ce economia SUA ar putea depăși pragul de 3% din PIB. Redresarea economică a UE este una fragilă, cel mai probabil în jurul a 0,7%, ținând cont mai ales de faptul că economia europeană are o componentă socială mult mai dezvoltată comparativ cu alte economii din lume. Semnalul de alarmă trebuie tras având în vedere faptul că deficitul bugetar la nivelul UE va fi de circa 7%, șomajul este în creștere, unele state membre UE și-a dublat numărul de șomeri în ultima perioadă, drept pentru care angajarea forței de muncă ar trebui să constituie un obiectiv prioritar.

S-a discutat despre mai multe modele socio-economice, spre exemplu cazul Suediei care s-a confruntat la începutul anilor 90 cu o criză economică și în cazul căreia se constată acum faptul că sistemul de pensii este încă nereformat, sustenabilitatea sistemului fiind mai necesară ca oricând, chiar dacă o reformă în sistem ar fi nepopulară. Un alt element a fost cel legat de mobilitatea forței de muncă, mulți suedezi preferând să își găsească un loc de muncă în țările limitrofe, atât în cele din spațiul UE cât și în Norvegia.

Reprezentantul Austriei a apreciat că o creștere a salariilor în vederea susținerii consumului ar putea fi o soluție, însă trebuie evaluat corect impactul economic și bugetar, pentru a nu transforma acest proces într-o pastilă de adormit în ceea ce privește politica salarială. Un alt element discutat a fost cel referitor la evoluția crizei, plecată de la o criză financiară, transformată ulterior într-o criză economică și având acum perspectiva de a se închide într-o criză a finanțelor publice guvernamentale.

Cazul Greciei a fost în mod evident discutat, mai ales datorită faptului că această problemă a devenit una a zonei Euro. Grecia își propune în acest moment să adopte

măsuri dificile pentru consolidarea sistemului financiar, își propune să definească un nou sistem de taxare precum și să reanalizeze sistemul public de pensii. Concluzia grecească a fost aceea că am transferat datoria privată în datorie publică, iar cetățenii noștri vor plăti de fapt criza bancară începută în SUA, mesajul de final fiind unul retoric: oare vom avea capacitatea de a învăța din greșelile actuale pentru a evita o nouă criză în viitor?.

Reprezentatul Italiei a considerat necesară adoptarea unui plan la nivelul UE pentru a ajunge la obiectivele asumate în comun de către țările membre. Planul pentru 2010 a eșuat lamentabil, fie datorită faptului că obiectivele au fost mult prea ambițioase, fie datorită incapacității de adaptare la noile condiții de piață economice, financiare și sociale.

La rândul meu, în calitate de reprezentant al Parlamentului României, am apreciat faptul că Strategia Lisabona ar trebui să aibă o corespondență mult mai mare în politicile guvernamentale naționale, în special în cazul României, explicând pe de altă parte că România este în acest moment angajată într-un memorandum încheiat cu FMI, UE și Banca Mondială și că până în prezent semnalele de ieșire din criză întârzie să apară.

Reprezentantul Germaniei a considerat că o viitoare criză ar putea produce o dezordine socială fără precedent, explicând faptul că în urmă cu 1 an Germania a avut un plan de redresare economică cifrat la 480 miliarde Euro, apreciind faptul că băncile germane au fost puțin afectate de criza financiară.

Reprezentantul Olanei s-a referit la faptul că în acest moment fiecare stat membru ar trebui să își definească propria strategie de ieșire din criză, în funcție de specificul național, dar sub o umbrelă comună, cea a UE, pentru faptul că în spațiul uniunii toți trebuie să respecte aceleași reguli. Pe de altă parte, chiar dacă experiența altora ar putea fi interesantă, nu întotdeauna un exemplu de bună practică implementat ar putea fi replicat cu același succes într-un alt spațiu socio-economic.

Concluzia reuniunii a fost aceea că este necesară adoptarea cât mai urgentă a strategiei comune europene pentru relansarea economică, pentru că suntem deja în cel de al 3-lea an de la debutul crizei financiare, iar cetățenii încep să își piardă răbdarea.

Cătălin Ioan Nechifor

Deputat al Alianței Politice PSD+PC

Membru al Comisiei Buget, Finanțe, Bănci

Menționez că nu au fost puse la dispoziția participanților materiale în format electronic.